

Полтавська могила

Микола Костомаров

Над городом Полтавою туман вихожає;
У тумані вечірнєє сонечко сідає.
Туман зимній та холодний оддався снігами;
Позаносило ізгарбом стежки між кущами.

Запрягайте, братці, в сані коні воронії:
Поїдемо гулятися в степа сніговії.
Гей, гей, гей, уже на землю нічка ніспустилась!
Ей, глядіть лиш: оця шкапа так настоборщилась!
Ой, і що то край лісочка у степу меріє?
Ой, і що то за могила з хрестом бовваніє?
Ізлякалась вразька шкапа із хрестом могили,
Вертайтеся, вертайтеся: з нами божа сила!
Не дивітесь, що на хресті написано красно, –
Повз могили, кажуть, ніччю їздити опасно.
Хто при місяцю, зимою, на її узгляне...
Такі думки нападуться, що погано стане!